

Treballar la confiança (VII): Futur inesperat

L'elecció del futur professional d'un fill es viu de manera diferent a cada família: les expectatives i els projectes dels pares sobre els fills poden entrar en conflicte amb allò que els mateixos fills volen. Setè vídeo de la sèrie "Treballar la confiança".

04/07/2019

L'elecció de l'educació superior és un moment força important en la vida dels fills. Com a conseqüència, també ho és per als pares que, naturalment, tenen somnis i expectatives per als seus fills.

Quan els fills han de decidir sobre el futur formatiu i professional, el primer instint dels pares podria ser influir en les seves decisions, pel propi bé. Els pares poden tenir el desig de suggerir una sèrie d'opcions que, segons la seva experiència i la seva opinió, són les millors per al fill.

Cada situació és diferent: de vegades el fill vol triar un camí totalment diferent al dels pares, de vegades totalment idèntic. També pot haver-hi casos en què el fill no sàpiga què decidir.

En general, la imposició dels propis projectes als fills pot portar a conseqüències negatives, perquè el

noi o la noia es veu obligat a recórrer un camí que no és aquell que desitja.

Els pares són cridats a donar suport als seus fills en les eleccions pel que fa al seu futur després de l'escola, sabent com aconsellar, però sense passar per alt la seva llibertat. El desafiament educatiu consisteix a parlar amb els fills, entenent els seus interessos, detenint-se en les coses bones de les seves propostes, mirant d'entendre junts el que és millor fer.

És possible estimar l'altre amb els seus defectes, però no pels seus defectes: és també per aquesta raó que l'amor ens impulsa a desitjar el bé de la persona, que dóna el millor de si mateixa, perquè arribi a la felicitat. Per això, la persona que estima demana a l'altre que lluiti contra els seus defectes i desitja ajudar-lo a corregir-los. Aquesta és la clau per entendre com és possible respectar la llibertat dels fills i, al

mateix temps, ajudar-los perquè dirigeixin les eleccions cap al camí correcte.

Proposem algunes preguntes que et poden ajudar a aprofitar aquest vídeo, en veure'l amb amics, a l'escola o la parròquia.

Preguntes per al diàleg

Conec les aspiracions professionals dels meus fills? ¿Aconsegueixo palesar concretament als meus fills el meu suport per a les seves eleccions educatives i professionals, fins i tot si hagués volgut una altra cosa per a ells? ¿M'adono que les paraules dels pares sobre una carrera en particular poden ser molt influents en comparació amb les eleccions dels fills? Puc distingir entre els somnis dels meus fills i els somnis com a pares que projectem sobre els fills?

¿Intento interessar-me pel futur educatiu i professional dels meus fills amb discreció, sense fer pressió en una opció en lloc d'una altra? Em preocupo sincerament per les passions dels meus fills (esports, passatemps, amistats, sèries de televisió...), fins i tot si són diferents de les meves? ¿Els cònjuges parlem sobre els nostres punts de vista relatius a les aspiracions dels nostres fills? Quan un fill em demana consell sobre el futur professional, puc fer-li entendre que les decisions finals en aquest camp en depenen d'ell, mentre que els pares tenim la tasca d'ajudar a triar bé, acompanyar-los i parlar amb ell sobre com són, destacant els talents que tenen i que podrien posar-se més en joc en una determinada elecció professional?

Quin tipus de valors transmetem als nostres fills sobre el sentit de l'estudi i el treball, els horitzons professionals i la realització dels

talents personals? ¿Tractem d'evitar la comparació amb els fills grans d'altres famílies, ja sigui en un sentit despectiu ("si prens aquestes decisions acabaràs com Fulanito, atent"), o en un sentit positiu ("hauries de fer el mateix que Fulanito, mira quin èxit ha tingut") ¿Tractem d'entendre en profunditat els somnis i els raonaments dels nostres fills?

Quina confiança tinc en les eleccions del meu fill? ¿Escolta el meu fill els consells que li dono? Com de gran és el nivell de confiança entre pares i fills?

Propostes per a l'acció

Assegura't que tu i el teu cònjuge compartiu les mateixes idees pel que fa al respecte per la llibertat dels fills en les seves opcions professionals i formatives.

Evita forçar la conversa sobre el futur formatiu del fill.

Quan parlis sobre el futur educatiu i professional, troba les paraules adequades per explicar als teus fills que la responsabilitat del seu futur depèn en gran manera d'ells, emfatitzant el vostre suport com a pares.

Escolta atentament les raons que han portat al teu fill a seguir un cert camí de formació. Limita el més possible, en aquest context, els consells sobre quins consideres que són la millor opció.

Si el teu fill està indecís, mira de fer-li entendre, juntament amb el teu espòs / a, que l'important és que l'elecció sigui seva, no dels pares.

Els fills estan molt atents a l'actitud dels pares en el diàleg: si hi ha aspectes de l'elecció que no entens o no comparteixes, pregunta'ls, amb

delicadesa i, si cal, en un altre moment.

Meditar amb la Sagrada Escripura i amb el Catecisme de l'Església Catòlica

La llibertat s'exerceix en les relacions entre éssers humans. Cada persona humana creada a imatge de Déu, té el dret natural de ser reconeguda com un ésser lliure i responsable. Tothom té envers l'altre aquest deure del respecte. El *dret a l'exercici de la llibertat* és una exigència inseparable de la dignitat de la persona humana, sobretot en matèria de moral i de religió. Aquest dret ha de ser civilment reconegut i protegit dins els límits del bé comú i l'ordre públic. (*Catecisme de l'Església Catòlica*, 1738)

Les relacions dintre la família inclouen una afinitat de sentiments, d'afeccions i d'interessos, que ve sobretot del respecte mutu de les

persones. La família és una *comunitat privilegiada*, cridada a «una deliberació comuna dels esposos, a una col·laboració contínua dels pares en l'educació dels fills. (*Catecisme de l'Església Catòlica*, 2206)

Quan arriben a adults, els fills tenen el deure i el dret *d'escollir la professió i l'estat de vida*. Assumiran aquestes noves responsabilitats dins una relació amb els pares plena de confiança, i els demanaran i rebran de bon grat els avisos i consells. Els pares miraran de no forçar els fills ni en l'elecció de professió, ni en la de cònjuge. Aquest deure de reserva, no els prohibeix —ben al contrari— d'ajudar-los amb avisos assenyats, principalment amb referència a la fundació d'una llar. (*Catecisme de l'Església Catòlica*, 2230)

L'ha omplert de l'esperit diví perquè tingui talent, intel·ligència i

coneixements, i sigui un expert en tota mena de treballs: creació artística; cisellar l'or, la plata i el bronze; tallar pedres d'encast; esculpir la fusta i fer qualsevol altre treball. (*Èxode* 35, 31-33)

Llavors David va dir al seu fill Salomó: Sigues ferm i decidit, i comença! No tinguis por, no t'acovardeixis, que el Senyor-Déu, el meu Déu, és amb tu. Ell no et deixarà ni t'abandonarà fins que hauràs enllestit tota l'obra destinada al culte en el seu temple. (1 *Cròniques* 28, 20)

Meditar amb el Papa Francesc

Els pares de Jesús van al Temple per confirmar que el fill pertany a Déu i que ells són els custodis de la seva vida però no en són els propietaris. I això ens fa reflexionar. Tots els pares són custodis de la vida dels fills, però no propietaris i han d'ajudar-los a créixer, a madurar. Àngelus, 31 de desembre de 2017.

Per la seva banda, els fills no han de tenir por del compromís de construir un món nou: és just que vulguin que sigui millor que el que han rebut. Però cal fer-ho sense arrogància, sense presumpció. Cal saber reconèixer el valor dels fills, i s'ha d'honrar sempre als pares. Audiència General, 11 de febrer de 2015.

Meditar amb sant Josepmaria

D'altra banda, els pares han de procurar així mateix mantenir el cor jove perquè els sigui més fàcil rebre amb simpatia les aspiracions nobles i àdhuc les extravagàncies dels nois. La vida canvia, i hi ha moltes coses noves que potser no ens agraden — fins i tot és possible que no siguin objectivament millors que altres d'abans—, però que no són dolentes: són, simplement, unes altres formes de viure, sense més transcendència. En no poques ocasions, els conflictes es presenten perquè es dona

importància a petiteses que se superen amb una mica de perspectiva i de sentit de l'humor. (*Converses*, 100)

Però el consell no elimina la llibertat, sinó que dóna elements de judici, i això amplia les possibilitats d'elecció, i fa que la decisió no sigui determinada per factors irracionals. Després d'escoltar els parers d'altres persones i de ponderar tot bé, arriba un moment en què cal triar: i aleshores ningú no té dret a violentar la llibertat. Els pares han de guardar-se de la temptació de voler projectar-se indegudament en els fills —de construir-los segons les pròpies preferències—, han de respectar les inclinacions i les aptituds que Déu dóna a cadascú. (*Converses*, 104)

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/article/treballar-la-
confianca-vii-futur-inesperat/](https://dev.opusdei.org/ca/article/treballar-la-confianca-vii-futur-inesperat/)
(06/08/2025)